

شورمیڈ قلم پڑبہ راولہ

Ketabton.com

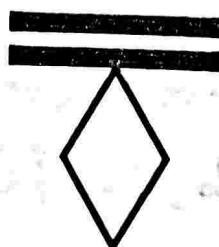
چی بلی کرم د فکر او شعور لمبی
شورمیڈ قلم پہ ڙبہ راولہ

محمد الیاس الیاس

شومي د

قل

په زبه راوله

محمد الياس الياس

طایفہ فیضان دلکھ

پول حفوله محظوظ دی

د کتاب نوم شور می د قلم په ڙبه راوله

لیکونکے محمد الیاس الیاس
(0346-2860464)

د چاپ کال ۲۰۰۸ (اول حل)

د چاپ خائے المظہر پریس بت خیله

شمېر پنځه سوه

کمپوزټک سردارالملک بابو

تائیل محمد الیاس بابو

بيعه (اتیاز روپی)

د موندلود در ګونه

- ⦿ یونیورستی بک ایجنسی خیبر بازار پیښور
- ⦿ حزب الله بک سنتر طوطه کان
- ⦿ ضیاء بک سنتر زیارت حصار بابا
- ⦿ مُسلم بک سنتر در گئی
- ⦿ شاه بک سنتر بت خیله

تُرْكِيَّة

A diamond-shaped frame containing the number 3, positioned centrally below the main title.

د خپل ماما نثار محمد نثار

د ټوئي عادل محمد په نامه چې

د پېښتو ادب سره ئى بى كچە مىنە لرلە

ବୁଦ୍ଧି କାହାରେ ଥିଲା ?

لپکا و مسح عسل (تیغه هفت چاه) ۴۰ گرم و گلاب ۵-۷ گرم پخته

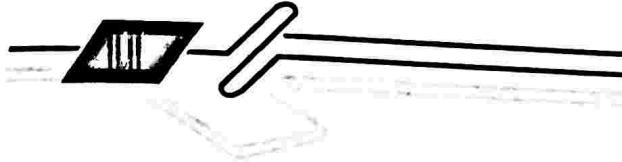
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

ability of the ^{new} budget under the long term economic conditions.

محمد الياس الياس

故人不以爲子也。故曰：「子」者，子孫也。

the total illiteracy is about 50 per cent.

شورمې د قلم په ژبه راوله

الياس د منزل په لور

دکل ورینو ګل درود بنايیستونو وطن ملاکنده چې د قدرت د
 رنگینو نظارو د هسکو دنگو لوړو غرونو مرغزارونو بنکلا د
 نخترو او دیارو شنیا د شنو شنو ورشو ګانو دشتونه او په تېره
 تېره د سوات د سیند د غارې حسینې نظارې د یو حساس
 زړګی اوده خیالونه دا سې راپاروی چې سړے خامخا په نازکو
 لیکلو او وئيلو مجبور کړي او بیا یو دا سې تعلیم یافته ئلمه چې
 تر د اوخته ئې د دُنیاد پېرو مختلفو ملکونو سفر هم کړي ده او لا
 نور هم په ټګ ده به ارومرو په ده لیکلو مجبور پېږي.

چې بلې کرم د فکر او شعور لمبې

شورمې د قلم په ژبه راوله

ددې شعر خالق محمد الياس چه دا ورستني مصريه ئې د
 كتاب نوم ده. د مارچ د مياشتې په دوئمه ښته نولس سوه اتیا
 کنهې د طوطه کان کلې د استوګن حاجی فرید الله خان هيد
 ماستر چه د سنیئر ستیاف صدر هم ده د یوسفزو د سلطان
 خان خپل د ذېلې شاخ اسماعیل خپل سره تعلق لري کره ستړکې
 اوغرولي. نیکه ئې د خپل وخت یو نوموږه مشر تېر شوې ده چې
 د حاجی اسماعیل خان په نوم یادېږي.

شورمي د قلم په ڙبه راوله

ساغلی الیاس په خپل کلی کښی د ابتدائی تعلیم حاصلولونه
 پس: F.Sc: د پېښور پبلک سکول نه په ٻنو نمبرو کښی پاس
 کوه په 1999-2000ء کښی ئی د پاکستان میرین اکیڈمی نه د
 جهاز رانی تعلیم حاصل کرو. د 2002ء نه تراوشه په
 پاکستان نیشنل شپنگ کارپورېشن کښی د نیویگیشن افسر
 په ھیئت خپلی ذمه واری ترسه کوي. دے د دُنیا په گُت گُت
 کښی گرځیدونکے سپلانے په ليدلے شوو ملکونو کښی چې
 کوم څه ليدلې دی او د کوم څه نه متاثره شوو ده هغه ئې د
 قلم په ڙبه د ادب دُنیاته سپارلى دی. لکه د جبرالټر په

لیدووائي

دیدن ئې راته تېرى د اسلام خبرې اوښودې
 سنکلا ئې راته واره په مابنام خبرې اوښودې
 د ھائے کښې د طارق د توره شپنگ ده لاتراوشه
 ده ھائے راته د خپل اصلی مقام خبرې اوښودې
 نوی خیالات نوی حالات د سپرلی د بنائیستونو رنگینی نوی
 ردیف او قافیې، نوی تشبيهات اشارے او کنائے او د قدرت د
 حسینو نظارو حسین بنکلی او بنائیسته رنگونه د الیاس په
 غزلونو نظمونو او سندرو کښي سم په گدا گانو دی لکه چې وائی

او یا د ستر
د اسراپیل شپیلی به ویس مې نه کړي
د بنګرو شرنګ به د محشر جوړوی
ښاغلی الیاس د خیالی محلونو او قلاګانو جوړولو نه سنده کوي

او د حقیقت په لټون کښې ده لکه چې وائے
ژوند کښې حقیقت غواړه د خیال قصوته مه گوره
رنګ لټوه نور او د جمال قصوته مه گوره

د منزل په لتون کېښي ئې پېښي تناکي دی

په نظر نه راخی په غتو غتو گورم ورته

د پېنۇ تناکى مى پولى شوئى د منزل پەلتون

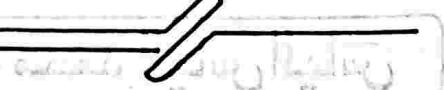
ولې بیا هم بناغلی شاعر د منزل په لور په ټک کېښې د نوی کل

د ملګر تیا په اړانه خپله کامیابی سرگنده وی او بنې په جار حانه

انداز کتبی و اقی

هیچ مکانیا نداشت همچنانکه این را یافتن بسیار سخت و ممکن نبود.

لـ**شاعر** يـ**كتـب** لـ**رواية** يـ**كتـب** لـ**رواية** يـ**كتـب** لـ**رواية** يـ**كتـب**

موږ سره د کلی ماشومان په پله شوی دی
 داخلی مو و اورئی د چاپلار مخه نیوی نه شی
 د خپل حق غوبنتو آوازئی دارنک پورته کړئ
 اوں به په سرو سترګویه ملګرو دلته نه کرخو
 موږه کښې د حق غوبنتو جذبه راویخه شوی ده
 هر شاعر د خپلی خاوهري او خپل وطن سره بې کچه مینه لري
 او د غږو د غلامي نه د ھان بچ ساتلو د پاره خلاق بیداروی
 الیاس په دے حقله وائی
 واکې د وطن به مې د غیرولاس کښې ورنه کرم
 په ڙبه د قلم ھما تپه راویخه شوی ده
 د اتفاق او اتحاد درس دارنکه ورکوي
 ترڅو به بېل یو د یو بله د اسي بېل په وطن
 راهئ چې یو شو سره خپلوكښې د قام په رنگې
 بناغلې هر هغه خوک درویش گنۍ چې د خپل نفس د ارمانونو
 قاتل وي

شورمې د قلم په ژبه راوله

کئه د نفس د ارمانونو قاتل نه شو
 هسي خان خاورې کول درويشى نه ده
 د خپله خدایه خپل مرک د جانان په غېړه کښې غواړي
 ژوندمې په يادونو کښې تېر شو ده
 مرک مې د جانان غېږي له راوله
 د چایا دونه ئې زړه کښې داسي زرغونېږي
 عرش کښې پسې چې فرشتو کړلې
 بیا مې د چایاد زړه کښې زرغون شولو
 د خپلې پوهې په باره کښې وائې
 خلقه زما د پوهې ناپ له پیمانې مه گورئ
 چه شم په سترګوکښې مد هوشه راته هوش لیده شي
 ده شعر نه ئې هم خوندونه واخلنې
 سپونږمي خو هروخت په وريخو پته نه وي
 تورو زلفو نه دې سپین من رابهړ کړه
 هر خوکه د الیاس شاعری لا په ابتدائي مرحلو کښې ده ولې بیا
 هم فنی خامې پکښې دهري کمي په نظر راھي. پښتو ادب ده

حُلْمَيْ شاعر نه د نور ډېر خه اخستو طمع لري. ئَكَه هيله لرم چه

خپل کوشش به جاري او ساتي چه د پښتو ادب لمن ته نوري
د بيرې ګلديستې ډاليه کري.

د الیاس په ده مجموعه کښې ډېر د بنائيسته خيالونو ازاد
نظمونه هم شته د مثال په توګه مُسکا، بُت، په ړندو کښې کون
باچاوي او داسي نور دغه شان په بندو نظمونو کښې بنگري
واله، انتظار، غريبه طبقه، کاش، سوچ، سپرلي او داسي نور ډېر
خوندور نظمونه دی چه په لوستوئي تنده ماتېږي

دلي نه علاوه الیاس هائيکو، قطعي او رُباعيانې هم ليکلي دی
زهه د پښتو ادب لمن ته د وسعت ورکولو د خاطره د الیاس ده
ذيار ستائينه کووم زرهه مې غواړي چې ډېر خهه مې پرسه ليکلے و.
ولي لوستونکو ته به هم خهه پريښو دل وي. نوله ده مرغه زهه
د مينځه او هم او دا بحث لوستونکو ته پريښدم چې الیاس د
شاعري په ميدان کښې ترکومه کامياب بنکاري

په ډېره مينه

نثار محمد نثار

طوطه کان ملاکنه ايجنسى

نيټه ۲۰۰۷

شورمې د قلم په ژبه راوله
طوته کان
04.01.2000

غېرت

په تېغه د زړابه مړو، همړ رنګلواں له، په نښه ځای په

په تن مې اوږد بلېږي یا لمبه راویښه شوې ده

په چرته د خوب نه محبوبه راویښه شوې ده

اووس به په سرو سترګو یه ملګرو دلته نه گرخو

مو نبره کښې د حق غوبنتو جذبه راویښه شوې ده

حئی چې ترې د مېنې او بنکلا سندري جورې کرو

نن مې د رباب تارکښې نغمه راویښه شوې ده

هسي د وطن ناوې د قصده خان اوده کړلو

خدائيګو ماته پته ده چېښې بنه راویښه شوې ده

يا حښلی ئې جامونه د شرابو بنه بي درېغه دی

يا داسې راته بنکاري چې اوده راویښه شوې ده

واګې د وطن به مې د غېرو لاس کښې ورنه کرم

په ژبه د قلم زما تې په راویښه شوې ده

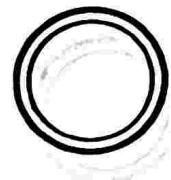

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ژبه راوله

طوطه کان
28.12.1999

سازمان ملی کتابخانه و اسناد
SC02-30-10

وريئي لبمه زلفي بانيه چېرمه
 څه وړئمه پښتنه چېرمه
 پريږدئ که خلق راته هرڅه وائي
 نن دي يادونه ميلمانه چېرمه
 ته دي د ژمي په نمرمه نازېره
 زه لا د خپل اوږي غرمه چېرمه
 ويمه که چرته پکښې لاره اوځۍ
 خپل اسوبېلى ساره ساره چېرمه
 الیاس تري د يار په نوم نغې جوروم
 بيامي تارونه نن د زړه چېرمه

يو شعر

چا پېړچل مې په پوستنه د ځنان شو
 خاموشۍ مې تذكري د مينې اوکړې

محمد الیاس الیاس

سازمان ملی کتابخانه و اسناد

شورمی دقلم په ژبه راوله

پورت سعید - مصر
01-03-2007

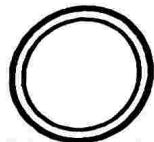
نامه
0001.51.82

ساده وو ژوند چې ئی آسان يادوو
گل په ژرا ژرا خزان يادوو
دُنيا په هاغي هم خوشحاله نه وه
ماچې د خپل برخې آسمان يادوو
خلقد ژوند سخته مرگى ته ويله
ما هاغه تاريخ ساعت هجران يادوو
د عشق لمبود مېنى اور واخستو
تاچې زما د ژوند داستان يادوو
د هر چاشونه‌ي په حرم رپېدي
ما به گھری گھری جانا يادوو
تاد ستم ازغى تېره کرله نور
ماچى رىبىي رىبىي گربوان يادوو
چه په کتوئى سترگې نه مرپېدي
ما د هفه حُسن دوران يادوو
سبابه ئې دوه گزه كفن جامه وي
خلقو الیاس د کلى خان يادوو

محمد الیاس الیاس

طوطه کان
17.07.2006

غېرت پښتو به راژوندی کړي سرفروش لیده شي
پښتون چې یو خائے یو خائے گرځي نو پُر جوش لیده شي

خلقه زماد پوهې ناپ له پېمانې مئه گورئ
چې شم په ستر ګوکنې مد هوشه راته هوش لیده شي

تء مې جانان تء مې جهان تء مې ايمان ئې گرانه
ستانه بغيرکه چاته گورم راته دوش لیده شي

سر به مې بره وی خونا زبه مې په مينه نه کرم
قبس ئې ورک کړے دی منصور هم فراموش لیده شي

پخواچى ذكر به ئې هروخت د بوستان کولو
ستاخبرلوي خيال نن دومره خاموش لیده شي

محمد الیاس الیاس

سپرے آزاد نظم (PERFUME)

غریب سرے کئه په هفتہ کبپی یو خل
 چرتہ په خپلو سپینو پاکو جامو
 څانله د مینې نه خوشبو پورې کړي
 وائی چې زه به هم په لارو کبپی نن
 د خپل بدن په بنائستوو عطرو
 د خپل ماھول فضاخوش رنګه کرمه
 وائی چې نن به زه فوشحاله شمه
 زما به خلق تعریفونه اوکړي
 چې گوره څومره بنکلے بُوئې راھي
 نن د فلانکی ماما د ټوي د تن نه
 اخوده ته خه پته ده
 چې خلق داسې وائی
 غریب سری ته ګوره
 پنه جامو سپرے لکوی

شورمې د قلم په ژبه راوله

طوطه کان
24-08-2006

نامه
8981-70-82

درست جهان درته حېرانه مه جبین ئې
لکه گل لاسو كېپي رېژي گل ورين ئې

که په سر سترګو مې كېښې ناز دې اخلم
ستادادا خیستو ده نازنین ئې

ستاد مخ برابرنه دې دُرگوهر
دُرگوهر مې پکارنه دې مرمرین ئې

زره مې هسپي تاله چرته درکولو
دلنواز ئې دلربا ئې دلنشنين ئې

د جلى خفى معنى د الیاس نه زده
د زره سترګوته مې برېښې ته مبین ئې

محمد الیاس الیاس

شورمی دقلم په ژبه راوله

طوطه کان
23-07-1998

انتظار

د زړه د درد د کېدو په خاطر
ستاد خائسته بشري دو په خاطر
په توره شپه کښي بي اسرې پاتې شوم
د سپین سحر د خلېدو په خاطر
ارمانی زړه به گورته وړمه اشنا
چې زه په طمع ته بي غمه اشنا

ستا په ليدو به چغېدو مې زړګے
په تا پسې به خوري دو مې زړګے
چې ته رانګلي په ماګرانه اشنا
لكه ما شوم به ژړېدو مې زړګے

ياد به دي خه واي ه ساتمه اشنا
چې زه په طمع ته بي غمه اشنا

لاره او ده شوله د خوب غیره کښي
حماخوانی د لپونتوب غیره کښي
که وي لوئې شو خېر د رابه شي
هفه قاتل د سړيتوب غیره کښي

څکه د زړه ويني ختمه اشنا
چې زه په طمع ته بي غمه اشنا

محمد الیاس الیاس

شورمی دقلم په ڙبه راوله

خه په هجران او خه دیدار کبپی تېر شو
خه په ازغوا او خه په دار کبپی تېر شو

ستاد راتک ستاد ليدو په خاطر
ژوندونه مي ٿول په انتظار کبپی تېر شو

ورخمه کيده درنه ورمه اشنا
چي زه په طمع ته بي غمه اشنا

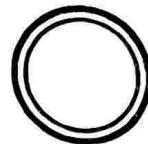
قطعه

خلق مي خدایه ليونے لپونے بلی¹
لامي خيري گريوان نه دے تر لمنه

په مدار دزن دگي کبپي تک به زده کرو
که زماد سوچ محور ته شوه دننه

شورمې د قلم په ژبه راوله

طوطه کان
16.07.2006

تاكلي راته پرپنودو ترون مي درنه غوبنته وو
دميني لپونه وومه جنون مي درنه غوبنته وو

رېبلودي غوخ غوخ پرهر پرهر دي راله راکړلوا
ارمان د زړه معصوم ګرانه زرغون مي درنه غوبنته وو

دارته د منصور غوندي ناحقه ختي چرته شوم
بي وسه د ظفر غوندي رنگون مي درنه غوبنته وو

دي د پښتونخوا خلقو ملازما لیږ کړلوا
قاضي مي درنه نه غوبنتو پښتون مي درنه غوبنته وو

ساده وو مه ناپوهه چې مي تاله زړه درکړے وو
لمبه دي کرمه سیال نه شوم سکون مي درنه غوبنته وو

تاله مي د ژوند بنائسته رنگونه راغوند کړي وو
حان ته دي نزدې نه کرمه یون مي درنه غوبنته وو

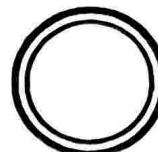
حالاتو د ستم په چره ټول زخمى زخمى کرمه
مرک مي درنه نه غوبنتو ژوندون مي درنه غوبنته وو

محمد الیاس الیاس

طوطه کان
16-07-2006

نواخ خلیله
۰۵-۰۲-۵۰۰۰

غوش شومه لکپری می په تن رېباره اوختې
خزان وه ته سپرلے نه وه ازغن رېباره اوختې

اشنامې په خندا جوړې د بل سره ليدلے وو
خوکې می د تندی نه چې من من رېباره اوختې

ستاپه لمسه تلے وو اؤستا په وينا رانګه
ته جوړې د مینې می دبىمن رېباره اوختې

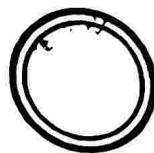
تالکه منصور غوندي دارونه پېژنده چرته
ماگوندي بې وسه وه غمزه رېباره اوختې

ورشه میخانې لره رندانوته دا اووايه
سجدوله فربنتې می په لمن رېباره اوختې

الياس له دي دېنکلو سترګو مست پېغام راوړه ده
څکه می بهانه جوړې د فن رېباره اوختې

طوته کان
05-07-2006

خلقوچې به ماته د وصال قصه راواخته
ما به ورته ستاد شينکی خال قصه راواخته

روپکښې غور خنگ راغے مستې چپه چپه کړلو
ماچې سمندرتہ د هلال قصه راواخته

زه لکه منصور به ترې خوندونه د ژوند اخلمه
زلفوکه دارونو دې د تمال قصه راواخته

پخواپري خلقو بانګ د کلی نه وئيلو
نن راته پښتون هم د ګلال قصه راواخته

ماترېنه لوګه ستاد رخسار د لمبو اور کړلو
خيال مې لپونه چې د جمال قصه راواخته

نورئي هم بنائيته کرو د اسمان لمنې سري شولي
تياروچې کله نمر ته د زوال قصه راواخته

اوښکي ترې په تر ترارواني شوي غمژني وي
ستړګوته چې ماد پشكال قصه رواخسته

يه خدايې بادشاهه زمانې ئې په ڦها کړلو
بخت مې سکندر ته د اقبال قصه رواخسته

دواړو چې یوبل ته غلی غلی کاته کړي وو
دن مې زړه ته هاغه د تېرکال قصه رواخسته

خيال ته مې د درست جهان نغمې راټولي شوي وي
پېغلوچې په خپله د خپل شال قصه رواخسته

ذكر د الیاس ئې د دارونو په سرکړي د
عشق مې سرو لمبو ته د کمال قصه رواخسته

شورمی د قلم په ڙبه راوله

لړی

د غره لمن کښې سم په شور بلېږي

ورته ھران شوم کور په کور بلېږي

ماوے لوگے دے چرتہ اور بلېږي

هسي نه ډوب چرتہ په شرم شمه

لكه د موم په شانې نرم شمه

ماوے ورڅم ورته چې ګرم شمه

خونه لمبې نه غرغنډې وي پکښې

نه د بخرکوشان ذري وي پکښې

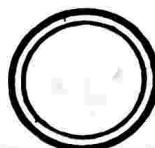
اونه څکروتې تکي سري وي پکښې

ماوي دا غرونہ سترشوي دی

يادا خورونه سترشوي دی

کنه سيندونه سترشوي دی

محمد الیاس الیاس

نسل ٺڻي
2024-2025

لاري د تلو لوري ڙوري وي
يو مي د پښو تناکي ستري وي
بل خواشلپدلي مي چپري وي

گني ماوي چي مخکبني خه دي ورخم
پيردي که لپ خراب اوئنه دي ورخم
کاره دي نبغ اوکه اوږده دي ورخم

خوچي نزدي شوم ورته خري وي
تيار لوگي ووسم لو خري وي
په چاپير چل ماحول کبني لري وي

شورمی دقلم په ژبه راوله

طوطه کان
23-05-2005

دروپشی

سوال منت زاري کول دروپشی نه ده

د چادرته او درېدل دروپشی نه ده

زړه له بنائي عاجزی که بنه خصلت ده

سر هر ئائي کښي تېټول دروپشی نه ده

که د نفس د ارمانونو قاتل نه شوي

هسي ئان خاورې کول دروپشی نه ده

که مقصد دی تشن شهرت وی درېغه درېغه

خان په شتوو کښي ورکول دروپشی نه ده

محمد الیاس الیاس

قطعه

خنگه چې شور غره کښې نختري کوي
داسي جانان خودي خبرې کوي

چرته چې ستادقدم خاپ تله ده
هله کښې نن سپرلے اختري کوي

قطعه

نه غواړو ګلاب څوانۍ نه رنګ د زمانې غواړو
مونږه تربنه چنګ رباب ساقۍ او میخانې غواړو

عقل تربنه نه غواړو د بخت د غوښتوروږي يو
ژوند د بي غمىه ځانله او مرګ تري لېونې غواړو

کراچی

19-08-2001

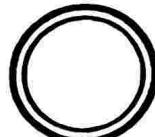
فرض که (آزاد نظم)

فرض کئه مې چرته یاده شولي
فرض کئه زره مې ستاكتو ته اوشى
زه به د خیال دنیاته مندہ کرمه
هلته به ستاد یاد بنگلی وی چرته
زه به دمات زرگی د پاره ځانله
هلته د خیال په پښوکښي پرپوئمه
بیابه تری لږ په موسیدلی شوندو
په تراوو تراوو تیکېدلی شوندو
ستاد دیدار یو خوالحظي او غواړم
هلته که خیال مې چرته هان او کړه نوا!
زه به مسکے مسکے په مینه مینه
ستاد هر یاد سره او بره په او بره
ديو ځائي تلو خوندونه وا خلمه خو
فرض کئه ته مې چرته یاده شولي
فرض کئه زه مې ستاكتو ته اوشى

شورمي دقلم په زبه راوله

طوطه کان
11-05-2005

رنگین سپرلے مې کره نشه د مست ماښام په رنگي
ستړکې راواروه کاسي ډکې د جام په رنگي

ظاهر مې مئه ګوره که تریخ ازغه ازغه لپدہ شم
ډک د خودویمه دننه د بادام په رنگي

لپونۍ مینې راپغافاره ملنگي کره راته
لند شو منزل راته ملګرود یوگام په رنگي

تر خوبه بېل یویو تر بله داسې بېل په وطن
راخئي چې یوشو سره خپلو کښې د قام په رنگي

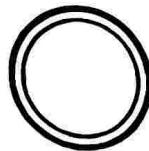
مخامنځ هسي هم کتلے ستاښائست ته نه شى
په الیاس بیا چرتله حضور شه د الهام په رنگي

محمد الیاس الیاس

شورمی دقلم په ڙبه راوله

طوطه کان
03-05-2005

لُو ھانته رانزدے مې کره ارمان مې کره چي خم
راغلے دي یم بيا درتہ جانا ن مې کره چي خم

د ميني اللہ هوراته په مينه مينه وايه ته
ماشوم مې واخله غېره کښي خپل ھان مې کره چي خم

خنگه ته چې آئئنه کښي په کتو ھان ته حېران شو
هم داسي د بيا بيا خيشت ته حېران مې کره چې خم

ماڙوند کښي تش د ميني روزگار کړه ده جانا نه
کل مې کره سپرلے مې کره بوستان مې کره چې خم

الياس هري بنه ٻوهيرى ٿاريده د ميني خنگه وي
سپيلنے مې کره لوگه ھان ته قربان مې کره چې خم

محمد الياس الياس

کراچی PMA
28-01-2001

غريبه طبقه

د ستمري ژوند په لوئې سفر اوده دی
د خان په مرسته درپه در اوده دی

خدایه د کوم قانون د لاندې زما
نن د وطن بچې نهر اوده دی

د هر په اوری د غرمو په شگو
د سوری لاندې زورور اوده دی

يه خوار قسمتو خوشحالی جوری کرئی
ظلم و رکیبی ستمگر اوده دی

د وطن پېغلوهله شور جور کرئی
ستړی نغمې مو په ګودر اوده دی

ماته پردې محل اونه ستائې
لامې زخمونه د ځیگر اوده دی

نن سبا

چامې گربوان او شلوو
چاراله تن او خورو

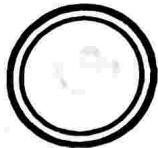
لېونے کېومه ٿم
غم می بدن او خورو

هله توبی او باستئی
مری کفن او خورو

په يخنی کار نه لری
خلق فشن او خورو

وطوٽه کان
14-06-2006

د شوگیرو عادت ئی چرته دی نظر خوبوی
د غزل تارکه می چبرم راله پرهر خوبوی

خواوه گفتار ته ئی مرغی دی په چرچقو سحر
د زلفو سپوره ئی مابسام کښې زیړنمر خوبوی

الله دی خېرکړی پېښتنی منګ په سر اینې د
بیا په سندرو زما هاغه شار ګودر خوبوی

ستاد کاواکه لپونو ستر ګونه څار شم ګلې
چې په کتو می ستړه ژوند نو سحر خوبوی

هسي دی زخي په وجود جانا نه خوبنې نه دی
د جيین خال دی په آسمان پورتہ قمر خوبوی

يو می بېگا ستاد راڭك لاري کوڅې څارلي
بل می سري چفي د پېښتو درمانه سر خوبوی

يا څوک پېښتون چرته د غرۂ لمن کښې تا يادوی
ياد پېښتو خبرې کېږي چې خېر خوبوی

ساقى قسم که ستاد جام مستى سرور راکوی
الياس خودې خودې خبرې د دلبر خوبوی

شورمی د قلم په ژبه راوله

حرص

زماکور کبپی ولپ نشته ستا په کور کبپی خریړه ده
بس په ده وره خبره جنگ کبپی نخښتے هر سرو ده

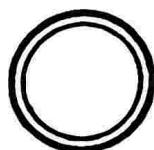
څوک د پلار په مرګی خاندی څوک د ورور وینی څتنی
عجیبه دنیاده ربه عجیبه اړه ګهړه ده

موهمن ته

که نازونه د بې نیازه جانان یوسے
ډک د نور په رنایی به دې عقبی شی

که د ځان د معرفت طلب دې اوکرو
معرفت به دې نصیب د لوهی اللہ شی

رُنگ مې د ارمان غېږي له راوله

غليے مې هېران غېږي له راوله

ژوند مې په يادونو کښي تېرکړئ ده

مرګک مې د جانان غېږي له راوله

مینه خپلېدل که په یئلاتوري

ڪتبه د تاوان غېږي له راوله

نور آسپرلى ناکړه دې نه شم کته

حسن آخزان غېږي له راوله

دم مې په پېښو کښي نور د تلونشته

ستره د کاروان غېږي له راوله

تندي په زمکه لړو هه الياسه

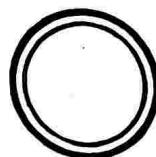
خان ته دې آسمان غېږي له راوله

شورمې د قلم په ڙبه راوله

20-12-2000

يو خلي نه ده په بيا بيا مي وژني
قاتلي سترگي د اشنا مي وژني

د تختېدو لاري مي بندې شولي
خدایه د خپلو په رضا مي وژني

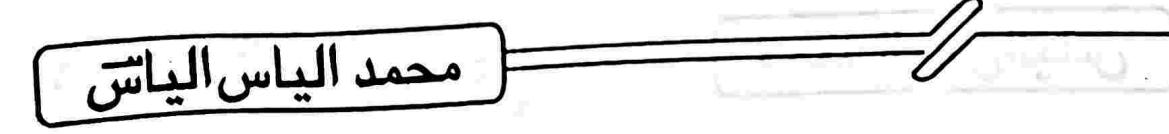
خواره زلفان د يار بنائسته اننگي
کله هفه او کله دا مي وژني

ماوه چي دلته به ساه وا خلمه خو
دا ستايادونه پکښي لامي وژني

نن د الیاسته ئي سترگي واړولي
ملګرو دا حل په ریښتیا مي وژني

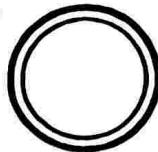

محمد الیاس الیاس

بحیره عرب
08-12-2006

خوبونه یوسى ڇان سره ڏالپونۍ سترگې دی
داستالپونۍ سترگې اشنا ستالپونۍ سترگې دی

تیاري پری راخوري دی په سپودمی کښې رنا نشه
خودلې ورته تاجوري نن بیالپونۍ سترگې دی

داماچې کله کله غلی غلی په خنداكړي
کمال د هیچانه دی داشناالپونۍ سترگې دی

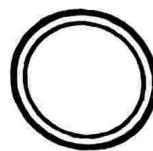
ساقی پیالي دی لرکره هاغه کيف سرور ئې نشه
خيال کښې مې پرتې د دلربالپونۍ سترگې دی

پخپله ورته اوګوره که تاته اشنانه گوري
الیاسه پښتنې دی بې پروالپونۍ سترگې دی

شورمې د قلم په ژبه راوله

طوطه کان
27-10-2004

بې بەرلۇق
۳۷۷۷۷۷۷

په شېبو تری نه د اوېنکو باران درومى
بې دىدنه چې رائى سترگى محرومى

د پېستون په جامه توريم لکھدلى
پېنتنى سترگى مې ھىرى كېيى معصومى

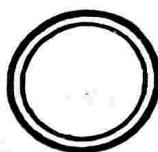
بې نوا تری جورى بىا وو نن راغلى
ترا سماانه مې سلگى تللى مغمومى

ستانظر بە ستا بىائىست تە رابىلى
نغمى چرتە وي زما دومە محکومى

خە خو شته پىكىنى ملکرو چې لەكىادى
د الیاس خبى نە دې بې مفهومى

محمد الیاس الیاس

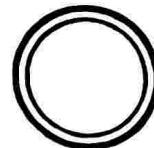
جبرالتر
22-02-2007

ماورپسې کره خدایه سمه او دا غر صدقه
 اشنا تراوسه رانه غواړی مرور صدقه
 تاد دنیاد پاره پرېښې بې آسرې وومه زه
 ما خود دنیا وه ګرځولي ستاد سر صدقه
 ستاد دیدن تکي به نورد تانه څه او غواړی
 بس په کچکول کښې ورکوه دې د نظر صدقه
 ستاد جبین د خال خندامي تته نه شوه لیدې
 ماد سپوږدمۍ په نامه ورکړله د نمر صدقه
 اول دې ورکرم د دنیاد تريخ دستور په ګوتو
 اوس رانه غواړې مې ګروپوان په اوښکو تر صدقه
 ما هم د مينې په نوم Ҳان د اور لمبو ته نیوو
 تاوے خلیل شه او بُتان کره د آټر صدقه
 ورځه تندی یارتہ په زمکه په بیابیالگوه
 الیاسته که چرته ټی نن او منې د در صدقه

شورمی دقلم په زبه راوله

قيوم منزل پيښور
24-10-1998

ددار په سر چفي وهم لپونه

پر پردئي چې مر شمه بي غم لپونه

راشه پوښتنه مې د حال اوکره

گني والله در پسي مرم لپونه

ديار په مينه کښې واپس روغ شو

خلقو ناري کړلې چې کم لپونه

خدایه ما هسي لپونتوب خوښووو

تارانه جور کړلو سم دم لپونه

ستاد الافت ستاد مسکاد و جي

الياس ياد برم جم په چم لپونه

محمد الياس الياس

شورمې د قلم په ڙبه راوله

طوطه کان
05-12-1998

کاش

یوه ورخ مورراته ڏعاکوله
وئيل ئي خدائے دي کره کامياب بچي
چه د غريب د حق پوښتنه اوکړے
خدائے دي نواب کره د نواب بچي

یوه ورخ مورراته ڏعاکوله
وئيل ئي نصيib دi شه ثواب بچي
چه د باطل توري تياري لري کړے
خدائے دي رنها کره د افتاب بچي

یوه ورخ مورراته ڏعاکوله
خدائے دي خوانى کره د درياب بچي
چې خونه ورانه کړے اغيارولره
مسته چپه شي د سپلاب بچي

بچي ته د مور ڏعاقلپري پېره
کاش اچي ماهم په لې یقين کړے و
خوزه روکے روم زهنه پوهېدم
چې مې په لې باندي آمين کړے و

د شالدا په نوم خط

أميدلرم بنه به ئې په خوند تېروي
 له ماپه شاني به ته ژوند تېروي
 د خوړ وطن د ننګ ناموس د پاره
 د زهروګوت به لکه قند تېروي

خنگه چې سيند د کلى ستاپه خواکښې
 چې پې چې پې شي غور خنگونه وهى
 د اسي زما خواکښې په پېره مستى
 د سمندر چې پې تمپونه وهى

دانور حالات که اوږدل مې غواړې
 د زړه زخمونه که ګنډل مې غواړې
 د خدائے نه چې غواړې په کښې ما يادوه
 که به سیالی سره لهدل مې غواړې

شورمې د قلم په ژبه راوله

چې هر مابسام پکښې جنت جو روښي

هاغه د کلی لاله زار خنگه ده

چې پري د چم کوشې رنګيني سبکاري

هاغه معاذ عادل مدرار خنگه ده

څه نوي تازه درته وئيله مې وړ

بس نور څه نشه چې ليکله مې وړ

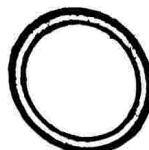
قلم بندومه اجازت راکره

نشته الفاظ چې ته ستائيه مې وړ

شورمی د قلم په ژبه راوله

اصف آباد - کراچی
12-05-2001

درد نې راله راکرلو قرار نې رانه واخستو
مینه مې ظالمه وه دلدار ئې رانه واخستو

جام کسپې د ساقی راته مستی ھېرانه پاتې شوه
سترگې دې چلبازې وي خمار ئې رانه واخستو

نور دغه ظالم خزان زماد ژوند نه خه غواړي
حسن ئې تاله کرلو بهار ئې رانه واخستو

دالا دقائل اشنا نرمی وه پوهه نه يم
صلیب ته نې نزدی کرمه نو دار ئې رانه واخستو

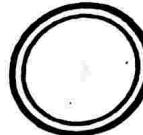
لاهه د پېښتو د ادب ناوې کونډه پاتې شوه
خدایه د الیاس شان قلمکار ئې رانه واخستو

محمد الیاس الیاس

شورمی د قلم په ژبه راوله

طوطه کان
16-12-2000

په موسېدو شی سپین سحر جوروی
لېمہ دیار سپرلی اکثر جوروی
د خیال خبری مې زده چرته منی
ستا په کوڅه کښې راله شر جوروی
د اسرافیل شپیلی به ویس مې نه کړی
د بنګرو شرنګ به دې محشر جوروی
ستاد نظر قاتلان نه پوهېږي
ماته سپرلے د دار په سر جوروی
ته دې د خېشت د زوره څه خبرې
په زړه مې کربنې ستانظر جوروی
د هېرېدو طاقت دې نه لرمه
ستا جدائی مې په زړه غر جوروی
الیاسته زړه له دلاسي دې ورکړه
مېنه به داخل ستانه نرجوروی

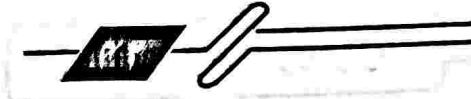
محمد الیاس الیاس

شورمی د قلم په ڙبه راوله

طوطه کان
02-07-2000سوج

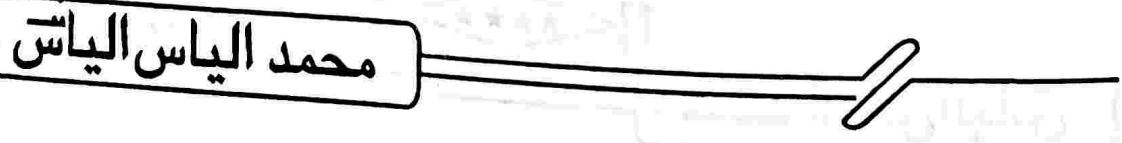
نه په آسمان چرته پر قابنکارېدہ
 نه دور ٻڌو پری غوغابنکارېدہ
 د او بو خاڅکے او به خور لنه وو
 چې په پتو زمونږ د کروخت شو
 د چمن بوتی په ریگونو خرو وو
 فطرتہ ستاپه ستمونو خرو وو
 قطری قطری شب نم پری نه بشکاریدو
 سپرلیه بیاد ستمگروخت شو
 وعده ئی ماته کره په غلا لاره
 زماد مرستی نه په شالاره
 خپلو همزولو راته لار او نیو ه
 چې د دینمن سره مې کله د پغروخت شو
 د کوشی سپوبه دې غوپاکوله
 مئن زرگی به مې درزاکوله
 د جم دروبه دې په کانو وي شتم
 چې ھکوڅه دې د گزروخت شو

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په زې راوله

څه پنه نیولي ده حیرانه بنکاری
 اوس په خلوص خپله ستومانه بنکاری
 اقرارد مینې ئې نن داسي اوکرو
 سائیکل دي پرپرده موټروخت شو
 درپسي کړل مې ټول قضا منځونه
 هم مې بربراد کړه خپل اشنا وختونه
 ته په بلې باندي را اونه ختي
 بیامې نن تېرد مازیگروخت شو
 بچې بچې له مې خپلې اخلم
 د وطن پېغلو له والې اخلم
 چې د خوارانو زړونه او خاندووم
 روژه تېربېرى د اختروخت شو
 داستا په شاني خوبې پته نه يم
 وهل به خورم په سوک او لته نه يم
 زه به دي مرسته بشه په جارکومه
 چرته که ستاګله د شروخت شو

محمد الیاس الیاس

لاخو وختی له خپل سوچونه کوه
 مونځ له به روسته ئے خوبونه کوه
 د عزازیل په جال کېښې او نختمه
 د بائګنې پس چې د سحر وخت شو
 د ژوندون تموله اثاثه دې واخله
 واخله مو尼ما او خلاصه دې واخله
 شېخه دروغ درته وئيلي نه شم
 زه درنه حمه د دلبر وخت شو
 بنه سم سړه وه ته د کار لایه
 عشق درنه جور کړلو بېکار لایه
 د اشنا مېنې ورته پري نه بنوده
 ستا چې د زدکړي او هنروخت شو
 د خپل او لس پکېښې دردونه ليکه
 خوږي نغمې خواړه فکرونه ليکه
 الیاسه پاڅه دُنيا او لرزوه
 ستاد شعرونو د اثر وخت شو

طوطه کان
03-07-2000

سپرلے

چې د ماحول زره زره ورپکښې
 سم د سپودمۍ شان پړقېدلی نه وی
 چې د پنځرو بندی مرغۍ ورپکښې
 سم په چرچو چفېدلی نه وی

چې مړ احساس پکښې ژوندي غوندي شی
 چې تیول ماحول نغمې نغمې غوندي شی
 زه به بندګوړه ورله هله منم
 چې مې وروکے خیال زلمې غوندي شی

بس خو چې مېنه په هر لور خوره شی
 خېرکه زخمونه مې لړ زور واخلي
 ستاد بنائست غوتۍ چې ګل نه کړي
 دغه سپرلے دې ربه اوږد واخلي

شورمی د قلم په ڙبه راوله

اصف آباد - کراچی

04-06-2001

چی تا ته نه شی کترے

د خپل ارمان په تکل

د سپین سحر په تلاش

سم د مابنامه سره

د چاد کور په تاخ کښې

وره ڦیوه بله شی

یا په سرو ایرو کښې

د سرو لمبو په خاطر

چرتہ بخڑے تودشی

یاد ساقی په جام کښې

د چاد مستو شونلو

خواړه خوندونه لارشی

یاد زاهد په ڙبه

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ڙبه راوله

چرته د هوش نه مخکبې

د جانان نوم راشی

يادرباب په تارکښي

چرته د ماتوزرونو

خوبې نغمې جوړې شي

د غسې زه هم گلې

ستاد بنائست په باځ کښې

خانله ګلونه ګورم

ستاد رخسار په رنکې

د شرمه ڳک ګلونه

دومره نازک ګلونه

چې تاته نه شې کتے

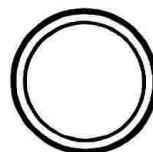
چې تاته نه شې کتے

محمد الیاس الیاس

طوطه کان
06-07-2006

ژوندکبې حقيقة غواړه د خیال قصوته مه گوره
رګک لټوه نور او د جمال قصوته مه گوره

ستوري به پرقدیری خودا بل رنگه رنهاکوی
توردي خو په سپین جبین دخال قصوته مه گوره

داسي راته بنکاري چې سپوردمي ورڅو پته کړه
پروتوي په نازک بدن د شال قصوته مه گوره

خانده پکښې خېردي که ئې لږ ساعت له دارشي تار
زلفي درنه تاؤ شولي د تهال قصوته مه گوره
الياسه په دیوال لکه د نوي میاشت را اوخته
ورکېږي لږ ساعت له د هلال قصوته مه گوره

يو شعر

لکه موډ اور لمبوته ويلى نه شوم
زماعشق وو ستاد حسن کمال نه وو

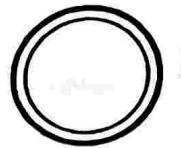

محمد الياس الياس

شورمې د قلم په ڙبه راوله

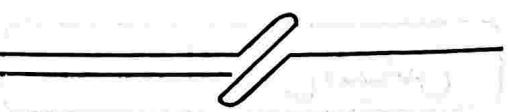
طوطه کان
18-05-2005

غر ٻو ووم نپولي په سلگو ڪبني شومه
درنه راستون چي په راتلو ڪبني شومه
ٿنگ چي سبانمر په ختو لپدھ شى
داسي به تاته په ڪتو ڪبني شومه
زولنۍ نشه خوزندان غوندي دے
بندي د زلفو په تيارو ڪبني شومه
هستي، ته هر ڄائي به مستي گلپدھ
ورک چي ساقى به په ڪاسو ڪبني شومه
فنا په تا پسي د درست جهان نه
لكه شبنم د نمر ختو ڪبني شومه
مرڪ گني تل زما په ٿنگ ڪبني به وو
بنه ده چي خدايه په توبو ڪبني شومه
چرته چي شور به ستا بنگرو جور وو
الياس رالوئي هاعه نغمو ڪبني شومه

محمد الياس الياس

شورمی د قلم په زبه راوله

بجیره عرب
13.03.2002

مُسکا

یوه لحطه خالقه

ماته د مرگ نه محکمنې

دیار مُسکان صیب کړے

هفه خندا صیب کړے

چې ستاسيرلے هم ورته

گوته په خله پاتې شې

چې د ساز ډکې نغمې

ورته اوده پاتې شې

چې حسرتونه ورته

لمبه لمبه پاتې شې

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په زبه راوله

چې نظرونه ورته
په نماشه پائې شی

چې سره حامونه ورته
نشه شه پاتې شی

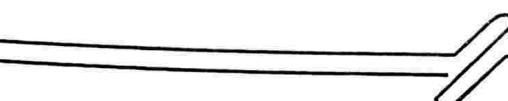
بس چې تصویرني شکلې
زما په زړه پائې شی

نویوه لحظه حالقه
ماتنه د مرګ له مخکنې

سکلې حندا صیب کړے
دیار مسکا صیب کړے

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ڙبه راوله

طوطه کان
03-02-2000

شک (آزاد نظم)

ریخی ریخی ئی لوپتہ په سروه
په تن جوره ئی وہ خیرنه غوندی

پوندی ئی چاؤدی وی پیزارئی نه وو
وړی چاچی، ئی راته اونیولی

نن ئی زمانه هم په پک بازار کښې
په یره یره باندی سوال اوکرو

ماورله هم د حیب نه دوه آنې
شئه په اخلاص اوښئه په مینه ورکړي

زماپری شک د بې وسی راغې
ماوې د دې به چرته پلارنې وی

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ژبه راوله

هائیکو

ستاد نظر خورو نعمو ته تاوېدمه داسې

خنگ چې چاپېره د یوې نقطې نه

د پنسل خوکه په پرکار تاوېرى

هائیکو

مینه مې کړی ده کوووم به ئې تل

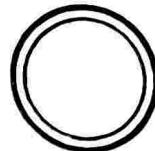
بس که په دې وړه ګناه مې وژنه

رائه چې لار شود مقتل په لوري

محمد الیاس الیاس

طوطه کان
20-12-1999

عشق یې درنگونو د ابشر مخه نیوی نه شی
مېنه ليونۍ مې د حمار مخه نیوی نه شی

دومره د تاو پک ده چې نظر سیزی
اوېنکې یې د ستړګو د رخسار مخه نیوی نه شی

دومره د وطن د پېغلو ګوتې مې نازکه دی
ګل لره ورځی حوبس د خار مخه نیوی نه شی

مونږ سرءه د کلی ماشومان په پله شوی دی
د احلى مو اوږي د چاپلار مخه نیوی نه شی

زه ګوره خپل حق د فرعونانو نه غوشته شمه
منصور عوندي بې وسه به د دار مخه نیوی نه شی

اوګورئ دا خري خري خاورې هم شنې شويدي
دا حل خزانونه د بهار مخه نیوی نه شی

حکه خود حُسن رنگینیه ټولپی صحراء کښې دی
پېغله د وطن مې د بازار مخه نیوی نه شی

ستاد محبت قېدی بس ستاد خوشحالو په نوم
ستاراتلو ته څنګه به د لار مخه نیوی نه شی

داده د سحر نه انتظار کښې دی ولاړیمه
چاوه چې الیاس د سکلی یار مخه نیوی نه شی

لویه خدا

بیامې سترگی د ځانان شوې قدم یوسه
ښکلے ځائے دی پورته نه شې پکنې اوسيه

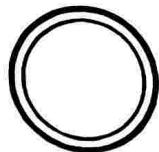
په عمل خولا حاصله ستارضاوه
بس رحمت ته دی پراته ووبې نیوسه

شورمې دقلم په ڙبه راوله

کراچی PMA

31-07-2000

درپسی می گله چان دالر اؤ بر کوه
هسی زیات می خپل غمونه د ځیگر کوه

د رُخسار لمبی دی بلی ساته ګلی
ماښامونه د ژوندون زما سحر کوه

بدی سترگی در قیب کله در ته گوری
نظر مات له دی ګلونه تاؤ د سر کوه

سپوږدمی هروخت په ورېخو پته نه وي
تورو زلفونه دی سپین مخ رابه رکوه

هاغه یار باندی به ولی نه نازیبم
وئیل ئی موری لپونی لره می ور کوه

ښکله یار می په بلی باندی ولاړ دی
خدایه ژوند راله د مینی مازیگر کوه

ساه می تا پسے د تنه جدا کیږی
لړ په مینه راته ښکلیه نظر کوه

چی الیاس سرہ د مینی نیت دی نه وو
عالموونه دی په څه پسی خبر کوه

محمد الیاس الیاس

شورمی دَقَلم په ڙبه راوله

طوطه کان
10-07-1998

ستا په راتگ

زما د نيمگري ارمانونو قاتل

ستاگل ورينه خندا جوره شى

ستاد قاتل نظر به څه وائمه

زما معصوم احساس ئي اووژلو

زما د ستري ڙوندون ستري نغمي

زما په خيال كبني لا تراوسه گرخى

ستا په راتگ تري ترانې جوري شى

کله راپېښه کوه کله کله

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په زېړه راوله

پیښور
14-05-1998

اراده

وېم چې درګن نه ډک کرم
خانله د ژوند خوبونه

بیا پکښې ډوب کرمه ټیول
د کائنسات فکروننه

او مرک ته او ووائمه چې رانه شې
د خدائے د پاره په ده لوري گوره

خيال کوه مينه مې رسوانه کړے
رقيب مې هروخت راته گوري گوره

محمد الیاس الیاس

طوطه کان
08-07-1998

د محبت نه مخکنې

د محبت نه مخکنې

زمازلمي احساس اوده غوندي وو

د خپلواکۍ نغمې ئې نه وئيلي

زهه د دردونونه خبرنه ووم

ماد غمونو دنيا خه پېژنده

د محبت نه مخکنې

ماستا بنايىسته بشكلي تصوير جانانه

په تصور كنې جورولي نه شو

ماد جفادستور ليدلے نه وو

زهه د نفترت په قانون خه پوهيدم

د ژوند خواره تراخه مې نه پېژنده

د محبت نه مخکنې

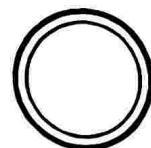
زمازلمي احساس اوده غوندي وو

شورمې دقلم په ڙبه راوله

۵۹۷

طوطه کان
05-12-1998

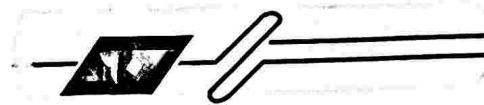

گُل پکبُنی نشته د ازغوبکه ده
ماضی می توله د سلگو بکه ده
زمایه زرہ کبُنی د ژوندون فلسفه
د خوبی رحمه تلوسو بکه ده
غیر به همیش دلته تیت سترگی گرئی
زمادره د شاه زلموبکه ده
گیدر خنگے دی راته مه څلوه
خيالی دنيامي د زمره بکه ده
د تخیل پرواز دی بستکه نه کري
کعبه د لورو مناره بکه ده
د ملاکند غرونہ نغمی نه وائی
شاعری څنګ می د مصروفکه ده
د گُل په چائے می نن په کانوو اولی
ديارکوشه د لپونو بکه ده
الياسه مهئی چېره برخېره نه شی
هره سلکی دی د نغمه بکه ده

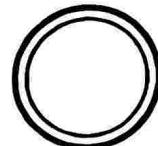

محمد الياس الياس

شورمی د قلم په ڙبه راوله

طوطه کان
11-01-1999

فراق نزدے شولو ژرپرمه ڄم
سم په سلگو تري رواني ٻرمه ڄم

د تھمتونو پيٿي نه شمه وري
ديار کوشه کښي نه او درپرمه ڄم

جرگي تري ٿولي بي نواراغلي
نن ورته پسو باندي غوري ٻرمه ڄم

د ڙوند تيارو کښي د منزل په لتون
دلپونو په رنگ خندپرمه ڄم

الياس دي د مخ رنيا ته هر مابسام
لكه پتنگ غوندي سوزپرمه ڄم

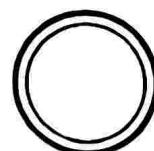
محمد الياس الياس

شورمې د قلم په ڙبه راوله

طوطه کان
11-01-1999

خنگه به ٿم چي بسکي گلري شوي د منزل په لتون
راته همواري هم نالري شوي د منزل په لتون

د زره د کومي په اخلاص به دي رابلمه خوا!
بس کئ راپيسي خوشحالري شوي د منزل په لتون

په نظرنه رائي په غتيو غتيو گورم ورته
د پسو تناکي مي پولي شوي د منزل په لتون

سپرلي ئي په معصومو انگوکبني خندا راوري
سم په خندا ورته کلري شوي د منزل په لتون

د انتظار لاري ته گوري د حسرت په نظر
پيغلي راپوته په بلري شوي د منزل په لتون

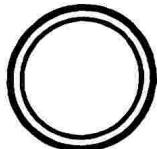
چرته الیاس پکبني هير نه کري وعده ماتي نه شه
کئ دي نصيب ياره سياли شوي د منزل په لتون

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ژبه راوله

طوطه کان
15-06-1999

ژوند په ودمو اوده شو ساز په نغمو اوده شو
ته چې مې خیال ته راغلې درد په سلګو اوده شو

ماشوم زړگې مې ګله ستاد خندا په ارمان
ستاد مسکا په ارمان ستا په ِقصو اوده شو

ستاد راټګ په طمع ستاد لیدو په ارمان
نن ټوله شپه مې زړگې په دلاسو اوده شو

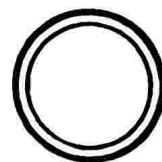
ستاد فراق د لاسه ستادا الیاس لېونے
ستاد سیالۍ د پاره نن په لمبو اوده شو

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ژبه راوله

وطه کان
28-12-1999

از غن ماحول چې مې بهار شی هله
د زړه زخمونه به قرار شی هله

د منصور یاد به پري تازه کرمه زه
بس چې ستازل فې زمادار شی هله

خپل کارتہ هر یو سړے کاروائی
کار چې پردې شی نو بیگار شی هله

لار د منزل دومره اوږده خونه ده
سړے چې او درېږي ایسار شی هله

د زړه درزا مې لړ سپوا غوندي سې
آشنا په سترګو کښې چې قار شی هله

بیاکه الیاس ته لپونه وائی خېر
څېری ګريوان چې ئې تار تار شی هله

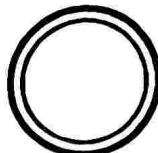

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ڙبه راوله

کراچی

29-05-2002

پاتې نن په سرو سترگو بېلتون شولو

تلوكښې چې بنائسته جانان راستون شولو

عرش کښې پسې چغې فرشتوکړلې
بیامې د چایاد زړه کښې زرغون شولو

فکر به مې څنګه غزونې کړي
ستاچې سبانے مابنام پرون شولو

تاته تصور کښې په سجدو شومه
خيال مې د دنيا خيال کښې مجنون شولو

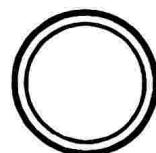
نه منې چې څه درته الیاس وائي
د الاڅنګه ستاد خيال سمون شولو

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ژبه راوله

کیماری کراچی
14-10-2002

د رنگ تصویر لټومه ځم د خوند نقشه جورومه
د خېشت په مصور به مې د ژوند نقشه جورومه

بې خیاله فکر وړي شهزاده به پکښې ګرڅم
په چغود پرهر به مې د ټند نقشه جورومه

ستابه د خوبې مینې داستان ورته راواخلمه
بیابه په توهې زړه د پېوند نقشه جورومه

راز دې د پردي راته افشار کړه چې لږ پوهه شم
یاعقل لیونی ته به د بند نقشه جورومه

ستاخواله به د خیال په مست تالونو کښې درڅم
الياس به پکښې ځانله د میوند نقشه جورومه

محمد الياس الياس

طوطه کان
10-11-2004

په ړندو کښې کون باچاوی

چي الف او ب مي زده کره
ماوي لارمه هوښيار شوم
او س به خلق راوري خپلي
فيصلې د ژوندون ماله
زه به بر سرته په کت کښې
دروند قاضي د کلی ناست يم
لاس په نام به واره خلق
راته وائي آوجي بنه جي
بالکل تهیک ده ته صحیح وي
خو څوک نشه چې نن ما ته
حقیقت بنکاره زماکړي
زه ناپوهه ووم جاهل ووم
زمادوه مسئلي زده وه
خوریښتیا خبره داده
چي ړندو کښې کون باچاوی

شورمې د قلم په ڙبه راوله

طوطه کان
04-11-2004

شاعر

اول لتيون د خولفظونوکوم
بيا ئي جوربنت په رديفونوکوم

د خيال خبرې پکښې اوستائمه
يا پکښې ذكر د وختونوکوم

ٿئه چي ليده به مي
هاگه ليڪله به مي

دنیاته حال د زړگی
په جار وئيله به مي

خو چاپېرچل مي راته
نامه د ٻم راکره

د شعور قدر نشه
ماتوم قلم راکره

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ڙبه راوله

قطعه

خبره چې په تلوکښې دی نن ستغه غوندي کره
زمادي خوب زړگی درپسې چفه غوندي کره
قصه هاغه د خېشت به یوئل بیا شروع کووم
جانان چې په چل ول کښې آغه دغه غوندي کره

قطعه

په Ҳان کښې نه Ҳائېږي سیال لیده شى
ستاپه کتومې زړه خوشحال لیده شى
کومې چې ستاپه څنګ کښې نه تېږۍږي
هاغه لحظه راته سم کال لیده شى

قطعه

سپورډۍ وه رانه هېره د هلال په تماشه ووم
ستاد زلفو په تیارو کښې ستاد خال په تماشه ووم
یول لحظه کښې ئې جوړ کړے وو محل ماله د مینې
خيال زما په تماشه وزه د خیال په تماشه ووم

شورمی د قلم په ژبه راوله

طوطه کان
01-06-1998

ایتمی د هما کے

اول به هر ئائی کسپی ناکام یادېدو
هم خطاکار او هم بدنام یادېدو

د فیرنگیانو غلامان وو خدائیگو
تش به آزاد مونړه په نام یادېدو

د بې وسی په زولنو کسپی بندوو
تل بې گناه به گام په گام یادېدو

هفوئی په خپله وو بې وسی ربہ
چرتہ چې مونږ په احترام یادیدو

خونور په سترگو کسپی مې نم خدایه
لیدلے نه شولود غم خدایه

چې د غوری نه پس شاهین والوتو
جور په اغیاروشو ماتم خدایه

محمد الیاس الیاس

نن د وطن هر یوزلمے مې ويین دے
أوس ترې ورخمه ويني څکم خدايه

چې زړه د غېرو په یو تقد اوجوی
ورته ٻزومه ايتهم بم خدايه

أوس د نړۍ ټول کافران ژړېږي
هم د هندو قوم مشران ژړېږي

بچے بچے د غېرو غېرو ربہ
په آزادی د پاکستان ژړېږي

وائی آزاد شوه مسلمان ملکونه
امریکه روس او هم جاپان ژړېږي

د پاکستان په ده ماکو ملګرو
د ڪلنټن سره عنان ژړېږي

شورمې د قلم په ژبه راوله

طوطه کان
28-12-1998

بنگړی واله

په مکرناه پوهبدله کلیواله پښته وه
چم ته مې راغلی بنگړی واله پښته وه

په تورو سپینو سرو کرو هکي کړے
پېغلو تري ليچې په بنگړو هکي کړے

روانه په خرڅون خپلې سوداله پښته وه
چم ته مې راغلی بنگړی واله پښته وه

آواز ئې کوو واخليئي بنگړي دی
درکووم او دري برئې سړي دی

دا خومره حيانکه مزوب حاله پښته وه
چم ته مې راغلی بنگړی واله پښته وه

چې وړه زړګه پکښې له تانه
الياس ته زار ئې د خندانه

واپس روانه کلى ته خوشحاله پښته وه
چم ته مې راغلی بنگړی واله پښته وه

محمد الیاس الیاس

بحرالکاھل
22-09-2007

لویه خدايہ!

چې بلي کرم د فکر او شعور لمبي
شورمې د قلم په ژبه راوله

مخ که رانه بېرته جاناں واړوو
هله مې ماتم په ژبه راوله

نه بنايی لمده په مۍ پليتودا
تندي له زم زم په ژبه راوله

راحت بغير د سختو چاليدله د
صبر زمازغم په ژبه راوله

خپله فيصله مې په تا پريښې ده
دعا مې د کرم په ژبه راوله

راز که د حکمت پکښې لپدھ غواړي
ګفتار الیاسه کم په ژبه راوله

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ژبه راوله

طوطه کان
16-07-2006

د مور په نوم

خدایه د هر غمہ ئی هر خائے کښې آزاده ساتې
د محبت ورہ دنیا مې پرې آباده ساتې

کء د سپرلی د خوشحالو نسیم پرې لگی خبر دے
تئه ئی د سپرہ سپرہ خزان د سپرہ باده ساتې

چې په ژوندون واړه رنګونه ستاد در اووینی
په خپل رحمت کښې ئی هروختی خدايیه یاده ساتې

مور فم ايمان ده هم جهان اوهم جنت ده زما
خدايیه همیش ئی په دنیا کښې ژوندئی بناده ساتې

گونجې پرې رانه ولې خدايیه کء هر خو غصه وي
ورته تندے د الیاس هروختی کشاده ساتې

شورمی د قلم په ژبه راوله

سکون

د سکون چفي د عشق سلکو کښي پتني
د دنيا پسي په منه نه مونده شي

داستانونه به د عشق بېرته تازه شي
د الیاس غوندي که هرسړه بنده شي

قطعه

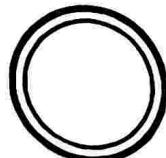
عشق کښي اور لمبې غواړي کمال ته رسیده
خوب غوندي ليدل وو ستا جمال ته رسیده

دغه مرحله د دیدن بل رنګه هیبت لري
ستورو ته اسان وو خوستاخال ته رسیده

محمد الیاس الیاس

طوطه کان
11-07-2006

که په گل د نزاکت عکسونه بنکاری
ستاپه مخ هم د قدرت عکسونه بنکاری

زړه مې ګوره تماشه که د سیرت کړے
آئنې کښې د صورت عکسونه بنکاری

تاکه نه هم رابالل خوزه راغلم
په نظر کښې دې د ست عکسونه بنکاری

د غصې نه ئې رُخسار د اور لمبې شوې
په ربنتیا جوړ د قیامت عکسونه بنکاری

پوره نه شوه ستاد سترګو بادشاهی وه
ارمانی مې د حسرت عکسونه بنکاری

لوئې آسمان بغېر د ستونه ولاړ ده
ناپوهانو ته دولت عکسونه بنکاری

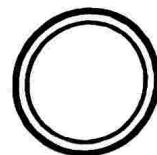
تصور چرته د روح کربنې رابنکے شی
دا الیاس ته حقیقت عکسونه بنکاری

شورمې د قلم په ڙبه راوله

طوطه کان
05-07-2006

گوته په خوله يمه هیران شپه ده
تېریبوي چرته د هجران شپه ده
تک تر منزله د جاناں وو زما
خدایه په لاره د کاروان شپه ده

د غرہ په سرکښې د تنور لمبی وي
خلقو وي له د شعبان شپه ده

په نيمه لارکښې جاناں پريسبودمه
لوټ شومه خدايه د تاوان شپه ده

خلقه زه خپل جنت ته او ر سيدم
نن مې په کلى د جاناں شپه ده
د ونو شنې پانې وچېږي خدايه
داسي بېکاريږي د خزان شپه ده
الياسه د مينې بوراگان دي ٿه شو
د گلوباغ کښې در بھان شپه ده

محمد الياس الياس

شورمي د قلم په ڙبه راوله

پيپنور PPS
1997

سترهگي

چې مې وژني دا خونږز سترهگي د چادي
دا بنائسته لکه گل رېز سترهگي د چادي

چې رساد زړه په سرزماښه بری
داناترسه لکه نېز سترهگي د چادي

د ليندي په رنگ په غشوچې مې اولی
دا قاتل لکه چنګېز سترهگي د چادي

چې مدام په تصور کښې مې پرتي وي
دانیاز بینې د مکېز سترهگي د چادي

دا چې ته ئې نشه کړه ئې الیاسته
دنشي نه دالبرېز سترهگي د چادي

محمد الیاس الیاس

شورمی د قلم په ڙبه راوله

پیپنور PPS
24-12-1997

ن ۲۴ دلخواه
8891-70-01

دوست دار چشم خوار

کُل خبری اوکرلی گلزار خبری اوکرلی
 کله چې مُحفل کبئي ٺڳلی یار خبری اوکرلی
 قربان به پري زه دواره سر او مال کرمه
 بس خوکه یو خل ې د اقرار خبری اوکرلی

د ساقی په لاس کښي جام پاتي حیران شو
 نن ې دومره په تatar خبری اوکرلی

کُل او ازغې به پکشني يه زړګیه خنگ پیژنې
 چې خزان هم د بهار خبری اوکرلی
 چې ترغیب د ټه د غزل د الیاس راغه
 نوبيل هم د چغار خبری اوکرلی

محمد الیاس الیاس

ن ۲۴ دلخواه

طوطه کان
10-07-1998

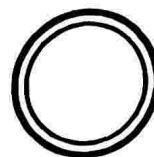
چې زه هم سیال شمه د نور و سره (آزاد نظم)

په د ورکوتی دنیاگی کښې ربه
چې زه هم هېر کومه خپل تېر غمونه
چې زه هم دغه د سلګو ڙوندون
لوپه خندا خندا کښې تېر کرمه
چې زه هم اووینځم د خپل لمن نه
د تهمتونو دا تور تور داغونه
چې زه هم دغه د سیالی لمحې
چې زه هم دغه خپل رنگین خوبونه
په دې غمجنو سترگو اووینمه
چې زه هم پک د ارمانو نوزړکے
لړ د سکون په غیږ کښې اووینمه
چې زه هم خپله مینه خپله کرمه
حکه خو پېره موده پس خالقه
زه یونیمکړه غوندي سوال کوومه
جام او جانان راله یو ځائے راکړه
چې زه هم سیال شمه د نور و سره

شورمی د قلم په ڙبه راوله

دروکے اختر طوطه کان
28-12-2000

تاجي د زده ريلو چل زده کوو

ماد ساگو ڦيلو چل زده کوو

روڙه په خوله مي ستا سياлиه ته کاته

ماد اختر کولو چل زده کوو

تامي تبره کرله سپوا غمونه

ماد پره رگنيلو چل زده کوو

د زلفو مينع کبني مي سپين مع ته کاته

ماد سحر ليدلو چل زده کوو

خپلو خپلو انومي هم خپل نه کرمه

ما په پردو د خپلو چل زده کوو

د غم مشکني مي پيئلي ستاد زلفو په تار

ماد غزل ليکلو چل زده کوو

تاجي الياس به رنخو په وعدو

ماتري د درد زغم لو چل زده کوو

محمد الياس الياس

شورمی د قلم په ژبه راوله

د لایه های علامه بقیه اخیر
0002-51-88

پر پزدؤئی چې گل شی پسلی ڄمه شیندماه
د زړه په پرهارونو مې لمبی ڄمه شیندماه

پېغام نوي دنیاته مې د مینی په کښې راودو
بنائسته پکښې خوبې بنکلی نغمې ڄمه شیندماه
دستور له که اخلاص د پښتنو له نه پوهېږم
په لاره کښې ګلان د مېلمنې ڄمه شیندماه

له بس کره ستمگره د زړه سره لړ پُخلا شه
اوښکې مې نن بیا درته جرگې ڄمه شیندماه

الیاس دې بیاد رون سحر نعمو ته او خوشحاله کره
تر خوبه مې چاپېره شوگیری ڄمه شیندماه

محمد الیاس الیاس

شورمي دقلم په زبه راوله

د ټولونج ټولونج
2005-09-01

اتفاق

تئه که پيرئي خو په پېروکښي هم هېر شو

زهکه يويم خودقام سره يو لک شوم

تا پېچله کناره کرله دقام سره دنگ نه

اوسم به ماته داسي نه وائي چې سپک شوم

د انصاف چغه

ٿنگ چې تري زما بچى خبر نه وي

دغسي به ستاسو هم اخترنه وي

واورني د وطن ڦمئے که تويه نه شو

بيابه په آسمان کسپي گوره نمر نه وي

شورمې د قلم په ڙبه راوله

کیماری کراچی
19-09-2002

جانان

پورته په آسمان کښې
یود مینې بادشاہ ناست ده
وائی واخلنۍ که خوک غواړۍ
راحتونه خوشحالیانې
حکه خلق ورپسې دی
ترینه خېشت او سرور غواړۍ
څوک ترې رنګ او خمار غواړۍ
څوک محل او مینار غواړۍ
څوک ترې غواړۍ ھانله ژوند د ملنګۍ
څوک ترې زر او دینار غواړۍ
څوک ترې غواړۍ د مسټي دریاب چنې
څوک ترې زړه د خاکسار غواړۍ
زهه هم ځانته فکر یورم
لاس مې اوجت کړل سوال مې او کړو
ماله صرف جانان را کړه
ماله صرف جانان را کړه

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ڙبه راوله

قطعه

چرته چې باطل د حق ملګرې شي

هله کښې رواج د مينې زور لري

مرک دې خپر دے اووائی رُعب دار خانته

ڙوند هم عجيبة غوندي کښې شور لري

توبه

ورته سپېره تندی که تیت مې نه شو

هفه دې خدایه کعبه نه گنمه

که ستائی عرش په رقبيلونه کرو

دغه توبه مې توبه نه گنمه

شورمي د قلم په زبه راوله

جبل على-دبني
17-08-2002

د خپشت نه راته ړکې زمانې د سترګو جوړې کړه
مُسکا پکښې خوره کړه ترانې د سترګو جوړې کړه

بیامې پکښې نېټ سجدوته کړے دی د سترۍ ژوند
جک ساته بانه دې بُت خانې د سترګو جوړې کړه

والله که می ساقی تنده ماتیوی په یو گوټه
لږ زور نظر له ورکړه مېخانې د سترګو جوړې کړه

جبرد حالاتو دې په تریونظر پوه کړے یم
حه کنه اوس نورې بهانې د سترګو جوړې کړه

الیاس پکښې د حمان او د دنیانه ورکېدہ غواړم
بیاد خور نظر هاغه کانې د سترګو جوړې کړه

محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په زېړه راوله

أردن
14-04-2002

ن لئه طلوعه
0005-70-80

د بیمار په تک ورمه خولام ہے میره اوختم
د وصال شپه کنه بُد نصیب ہے شوگیره اوختم

شاهی زدگی له به کچکول په لاس کښې ورکرمه خو
ستاد الْفت په پیمانی که زه پوره اوختم

تءَّ چِي دَ خیال په نیلی ناسته وې ھوانی دې ستأئل
ورته بې خیاله فکرویه شهرزاده اوختم

ستا په نظر کښې د بُوډی د تال رنگونه ٿئه شو
ورته پخواچې به زه غلے شان اوده اوختم

الیاس به هسي نازبدم ہے خپل رنگین خیالونو
تموله ڏنیارا هسي خاندي ديوانه اوختم

محمد الیاس الیاس

شورمی دللم په ڙبه راوله

طوطه کان
03-07-2000

شینکے
(آزاد نظم)

د سیند ٻه غاره د خوارخورا سپي
ٻت ٻت ٻه زره کبهي ٿرپدمه ربه

لکه د اُر لب لبه ولا روم
د هر په مياشت کبني مي سوچونه کول

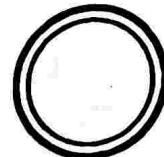
ماوي بادرو به خدايه خنگ تپري پوري
ماوي باران به خدايه کله کپوري

چي سوکره ختمه شي سپرلي غوندي شي
هر خواپتو کبني به شينکے غوندي شي

محمد الیاس الیاس

طوطه کان
31-12-2000

يو گھری هزار گھری شی چې ته نئه نئه
ٿوله شپه می خونری شی چې ته نئه نئه

ته به خان له چرته بل ځائی کښي خندپرے
زماسر دریه دریه شنی چې ته نئه نئه

شابه مرستي له می زرارادرومہ گلپی
هر سڀے سرپه تکي، شی چې ته نئه نئه

د يخنيه نئه می وجود په رپيدو شی
طوطه کان راته واړي شی چې ته نئه نئه

يارودونه می دستركونه بهيردي
يا می زرهه تنهه تنهه شی چې ته نئه نئه

سره غرمهه وی د سور اوږي خودلبره
په الیاس تېره جری شی چې ته نئه نئه

شور می د قلم په ژبه راوله

یوم آزادی
1997

دعا

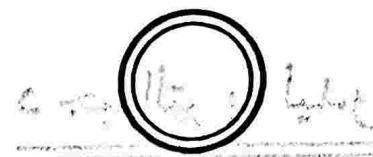
0002-51-8

په دُنیا کبُنی ربه راکړے د عیسیٰ غوندی مکان
 په هوا می تخت روان کړے لکه تخت د سلیمان
 سوچ سمجھه پوهه زما برابر کړه د لقمان
 اسماعیل غوندی له تانه تن بدن زما قربان
 ابراهیم غوندی په اور کبُنی راته جود کړه ګلستان
 رنگینی د سپرلی راکړه موسم کبُنی د خزان
 د قارون غوندی مال راکړه سخا راکړه د عثمان
 عمر لوئی د خضر راکړه په طلب کبُنی د جانان
 ماته اوښایه خالقه خپله لاره د عرفان
 د افتتاب په رنگ خدايیه
 د ازړکه می کړه روښان

محمد الیاس الیاش

شورمی د قلم په زېړه راوله

طوطه کان
08-09-2001

8881-10-11

نن لا خه بل رنگه لې چې څنګه به وی څنګ سبا
 سترګوکښي راوري اشنا مي نوي نوي رنګ سبا

خوابه د لپونۍ مينې زما به هم خه کم نه وی
 اودي کروکه چري لب زما په نامه ننګ سبا

څه دې ننۍ وعده راتلو راتلو کښي پاتې شوه
 څه دې دراټک انتظار نور کړي په ماتنګ سبا

خېرکه دې مغوروه ئې په حسن او حوانۍ باندې
 تېټ ساته نظر لکه د لوقي ملنګ ملنګ سبا

هنسی دی الياسه نن په خله باندې توبي راخى
 اخلى به منمه ہري نامه چرته د چنګ سبا

محمد الياس الياس

رئالیستان

شورمې د قلم په ژبه راوله

جبرالتلر

11-01-1999

د جبرالتلر په ليدو

ديدن ئې راته تېري د اسلام خبرې اوښودې

ېكلا ئې راته واره په مابشام خبرې اوښودې

لمن کېنى ئې تراوسه آدنور مشال بلېرى

ورېئو ئې په سرراته تمام خبرې اوښودې

دے ئائى کېنى د طارق د ٿوري شرنگ لئے لا تراوسه

دے ئائى راته د خپل اصلی مقام خبرې اوښودې

حسن ئې زما ہے ذهن داسې غلبه شولو

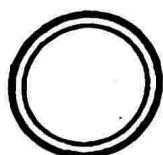
فکرمې قلم ته د الهام خبرې اوښودې

محمد الياس الياس

شورمې د قلم په ڙبه راوله

طوطه کان
31-05-2005

شومره بنائسته خواړه وختونه وو اشنا میئن ووم
د چاپه غم کښې ژرېډه زه په چامیئن ووم

چې مخامن وو یو تربله چې خوله ولې وو
ښکارېډه د اسې ته په ما او زه په تامیئن ووم

چې په ولاره ځارېډه تري د دنیارنګونه
ستاد جبین د خال په آښکلې مُسکامیئن ووم

هسي مې مأرته صادق یمه شک منه نه شې
درته قسم خورمه والله چې په ریښتیامیئن ووم

آچى زمانه هم په پته ئې زمازره وړه ده
ستاد کاواكه لیونو سترګو په غلامیئن ووم

ژوندمې د استاد لیونې مینې په نوم تیروو
قسم په خدائے که زه الیاس به په دنیامیئن وو

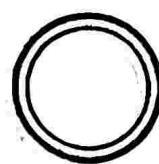
محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ژبه راوله

کلی ته د کراچی نه په واپسني
14-11-2002

ن ل ۲۷
۲۰۰۵-۱۰-۱۲

مستي سرور شمه جنون شمه زه
تاته کتو کښي په سکون شمه زه

د دیدن وخت کښي د جانان په کوڅه
اوښکي بهيردي چي راستون شمه زه

ته مي نظر کښي توړا ملين اوګنهه
خپر ده که نورو ته زرقوون شمه زه

قسم په خدائ چي د لاسه به يمه

ستاكه یوه سلکي ژوندون شمه زه
د الیاس مينه به دي هم خوبنه شي

نه که ليلئي شي او مجنون شمه زه
ع نه ټه ليلئا له بې ټه ليلئا له

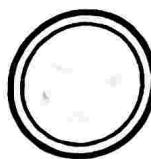
محمد الیاس الیاس

شورمې د قلم په ژبه راوله

۹۰۷

21-12-2000

زیره پانه و چه شوې د خزان شوم
چې ورگه کله د عشق په گلستان شوم

لوپته دیار په قبر مې جهنډی کړئ
زه شهید د بنکلو سترګو په ارمان شوم

د زندانه مې اوس چرته یره کېږي
چې په دام د تورو زلفو بندیوان شوم

لکه ستوري چې د نمر د مخی ورک شی
تاپسي دغسي ورک له ده جهان شوم

حقیقت د لبونوراته څرګند شولو الیاسه
نندراه چې په دا خپل خیرې ګربوان شوم

محمد الیاس الیاس

عمران هاوس کراچی
11-11-2001

۹۸

بُت

ماوے چې یار دے زما

بنکالے دلدار دے زما

د زرۂ قرار دے زما

اوسم به ئې دیدار کومه

د بنکلو مستو سترگو

خوپه اول نظر کېښې

دومره نشه شومه چې

تاب مې په زرۂ کېښې نه وو

دومره بې خوده وومه

ورته سجدہ مې اوکره

ماوے دا یار دے زما

بنکالے دلدار دے زما

د زرۂ قرار دے زما

اوسم به ئې دیدار کومه

خوبیاناخاپه غوندي

شورمې د قلم په زبه راوله

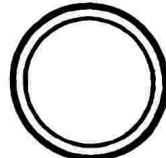
نومړی
۴۷۰۳-۲۱-۲۵

زدگی مې چفی کړلې
ماوه دا یار خونه ده
دا چرته بُت غوندي ده
سرمې راپورته کړلو
بیاپه توبو شومه زه
ماوه چې غېرته سجده
حرام حرام دی خو بس
تندي مې بېرته تیت شو
بیامې ایمان راورو
بېرته مې چېفی کړلې
ماهاغه بُت اومندو
کوم چې د لایرې مودې
کوم چې به تل ترتله
زمآپه زره کښې پروت وو

محمد الیاس الیاس

طوطه کان
24-10-2004

گوره راته بیا څله هېرانه په تاڅه اوشو
دومره تريخ خونه وه ته جانا نه په تاڅه اوشو

هسي دې د خيال ماني زما په زره کښې جوړې کړې
خاورې شوې ايرې شولي ارمانه په تاڅه اوشو

تا خو به زمانه بغېر ژوند ته ژوندون نه وئيلو
اوسمه راهې خفه ئې جوړې ګرانه په تاڅه اوشو

ټک کوه په مخکښې څه په روسته روسته څه گوره
منزل ته لاره پاتې ده کاروانه په تاڅه اوشو

د خلقو درته سترګې وي چې ته به جوړ پښتو ګهې
ليک نيمکړه پريږدي الیاس خانه په تاڅه اوشو

شورمې د قلم په ژبه راوله

طوطة کان
05-04-1998

په په مخی دلربا باندې میئن شوم
لېونے ووم په سودا باندې میئن شوم

په خندا پسې ژداوی دا متل ده
نو بیا څله له په خندا باندې میئن شوم

چې اقرار کېښې دې انکار کولو یاره
ستا په دې یوې ادا باندې میئن شوم

چې بابار پکېښې پښتو ستائی ملګرو
په شعروندو د حمزآ باندې میئن شوم

زه الیاس د خپله ځانه ګیله منديم
چې له تاشان بې وفا باندې میئن شوم

محمد الیاس الیاس

مینه

مینه د خیال یو سمندر ده

که سیلی ده او طوفان ده

د اظهار ورہ جذبہ ده

که نیمگھے یو ارمان ده

دا سپلاب د تromo او بنسکو که د سرو شوندو خندا ده

راته او واي ه زړگی ه مینه دا که مینه دا ده

دا د سپین سحر رنپا ده

که د توري شپې تيارة ده

دا شغله ده که بخڑ

که د زړه د اور ايره ده

داد غمه خوب خندا ده که جنون ده او سودا ده

راته او واي ه زډگي ه مینه دا که مینه دا ده

شورمې د قلم په ڙبه راوله

داد سوی زره آواز ده

که قصه پېره د راز ده

درباب چېرلے تار ده

که نغمه پکه د ساز ده

د آغاز د لپو توب ده که د خور زرو نو د رزاده

راته او واي ه زرگي ه مينه دا که مينه داده

د کافر زره بُت خانه ده

که د مات زرگي حرم ده

ناسiali ده خوشحالی ده

که بس صرف نوم د غم ده

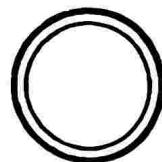
داد زره د جوش چغار ده که د ستر گونه پیدا ده

راته او واي ه زرگي ه مينه دا که مينه داده

محمد الیاس الیاس

طوطه کان
24-10-2004

شور او غوغاخه گوري اوس چنگ دننيا چرته دے
تشي خاوري لوقي دی اوس رنگ دننيا چرته دے

زه خو خوبولي ستاد ميني الله هو وومه
نشته اوس ئي گورم زه پالنگ دننيا چرته دے

عشق مي لپونے د سود او زيان خبرى نه گوري
د سره پکبني اودانگى خوننگ دننيا چرته دے

شته دے خو آداب د خپليدو ئي مونرله نه رائي
فضابه نعمه گو كرمه خوتريگ دننيا چرته دے

ستاد ميني خاواره كبني ئي خاواري ارمانونه شوه
ستامينه كبني ورك الياس ملئك دننيا چرته دے

شورمی د قلم په ڙبه راوله

٤٠٢
طوطه کان
17-07-2006

مینی ته

چاپرہ تری د مینی پتنگانو طواfonه کرئی
فکر رو بنان کرے می فانوس دی پاکی مینی ته

صورت د آئینی په رنگ هر خیز ته په جار بنائی
اخلاص می وربخبلی تقدس دی پاکی مینی ته

خلیل د اور لمبو کبپی د ریحان ننداره کری وھ
الیاسه ھکه ستاهم زرگے موس دی پاکی مینی ته

محمد الیاس الیاس

12-05-2005

خدایه چې خه به کیپری!

عجب وختونه راغله

تمیز د بنو او بدرو

لارې ورکیپری ربہ

خپلولی مینه نشه

د یو بل غم کښې شریک

خواخوبی پاتی نه شو

خدایه چې خه به کیپری

مخکښې به خه پیښنې

بغض کينه زیاتیری

عجب وختونه راغله

هر سړے منله کښې دے

وائی چې څنګه به ئم

مخکښې درور عزیز نه

په مال او زرکښې خانله

د خورو پو په خاطر

گرئی ایمان خرخوی

شورمې د قلم په ڙبه راوله

خدایه چې خه به کیږی

مخکنې په خه پیښېږی

عجب وختونه راغله

خپلې درنې اوچتې

دنورو سپکې وايو

ضمیر اوده دے زموږ

لاسونه گېردي زموږ

خدایه چې خه به کیږی

مخکنې په خه پیښېږی

دبل خبرې کوو

پردئی سندري وايو

خپل هر خه هېردي زموږ

د رورولي یادونه

رنګونه پاتې نه شو

خدایه چې خه به کیږی

مخکنې په خه پیښېږی

قطعه

قاڤلې مې د صلیب په لاره درومي
خئه له تېبنته مې کوله د زندانه

پردو ڇان ته نزدے نه کرمه پردے ووم
خپل دې ورک شی خپلولر کرمه د خانه

قطعه

جنت مې جوروو ڇانله جهان مې جوروولو
تصویر په مینه مینه د جانان مې جوروولو

ستازل فوکبې گلان مې په مزه مزه ټومبل
سپرلے تری بسلے بنکلے په خپل شان مې جوروولو

شورمی د قلم په ژبه راوله

پښتنې خاوری ته

له د غېرتى اولس نيازبىنى پښتنې خاورى
پېرە موده پس مې ئى ليدلى ميلمنې خاورى

ساه د خوشحالى رمي روح كېنى ستاپه ليدوگه شوه
ستاشان كېنى به وائمه رنگينې ترانې خاورى

تاراته په غېرە كېنى غيرت او پښتو او بندوه
تاته به درئار کرمه د او اړه زمانې خاورى

ستادلور و غرونو د لمن په مسته سيمه كېنى
اوسماته سهکاري مينه ناكه افساني خاورى

مرگ او لاس نیو ۵

مخلوقه چپ شئ یو اعلان واورئي
دمرگ خبر دیو انسان واورئي
چې مړے بنځ شی نو خوبو ملګرو
بیاد مولا صاحب بیان واورئي
په ونو بوتيو او حیوان راھي
حق یه مرگے په هر انسان به راھي
څوک د دې مړی جنازې له لاره
څوک د صابن په خوند مزې له لاره
چې دا په څئ کله او څنګه مړ شو
څوک ئې بس دغه اندازې له لاره
چاد غېرت او بهادری کولې
چا ئې قیصې د بیماری کولې
راته دورایه خندېدلے وو
ماهم پرون سحر لیدلے وو
لاہر بهادر او غېرتی څوان وو
په تیولو رونډو کښې لاہر بنکلے وو

شورمې د قلم په ژبه راوله

۱۰۸

نورې خبرې خېر لے بیا به اوکرو
 ملګرو لاس اوچت کړئ دعا به اوکرو
 زه هم د کت په پیارمه غلے غوندي
 کښې ناستم پیر زيات غم زپلے غوندي
 د غم خواری الفاظ وئيل مې غوبنته
 شوندي مې خدائیگو رپېدلے غوندي
 بیامې په ژبه دا الفاظ راغله
 غم کښې شريک ئې پېر په ناز راغله
 يو دعا به اوکرو لاس اوچت کړئ
 غم کښې شريک ئې پېر په ناز اوچت کړئ
 الله دې ئې او بخښې پېر بنې سړے وو
 اوچت کړئ خېر بیا یو څلې لاس اوچت کړئ
 په روغ رنځور غريب او خان به رائي
 حق ده مرګ په هر انسان به رائي

شورمې د قلم په ژبه راوله

1998

پښتون ته

قرباني ورکره دي دتن پښتونه
جورکره رنګين دا خپل وطن پښتونه

که د اغيارو په اسره پاتې شو
داغ به دي لګي په لمن پښتونه

پاڅه په خپل قام باندي ننک اوکره
اوړه سرباندي کفن پښتونه

ستاد مراني او غېرت نه لوګي
زماسلكي د زنکدن پښتونه

قسم په خدائی نور دي ليدلے نه شم
په سترگوسرو باندي ويرزن پښتونه

توره د خدائی لقب دي بيا اوګته
له د خالد نمسي تورزن پښتونه

ستا په ناموس خان تویول غواړي
د الیاس وینه د بدنه پښتونه

محمد الياس الياس

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library